

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 30S/72/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5020200172
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Jančárová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5020200172.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako správny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Jančárovej a členiek senátu JUDr. Martiny Brniakovej a Mgr. Silvie Tisovej, v právnej veci žalobcu: C.. Z. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX G. R. č. XXX, právne zastúpený: JUDr. Vlastimilom Petřekom, PhD., advokátom, so sídlom T. G. J. X/XX, XXX XX C., proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 99453/2020 zo dňa 21.02.2020, takto

rozhodol:

Krajský súd v Žiline žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi a žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Rozhodnutím Colného úradu Žilina č.: 696568/2019-6031 zo dňa 30.12.2019, ktorý vydal jeho riaditeľ, príslušný na konanie vo veciach služobného pomeru podľa § 278 písm. a) v spojení s § 73 zákona č. 35/2019 o finančnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 35/2019 Z. z.“) a podľa článku 4 ods. 1 písm. aq) Prílohy Personálneho opatrenia ministra financií Slovenskej republiky č. 1/2019, bol žalobca - ozbrojený príslušný finančnej správy, osobné číslo: 17716, v stálej službe, vo funkcii referent mobilného dohľadu 1. platovej triede, Colného úradu Žilina, miesto výkonu štátnej služby Trstená, podľa § 255 písm. c) a § 258 ods. 1 písm. l) zákona č. 35/2019 Z. z. prepustený zo služobného pomeru, pretože bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin, pretože bol rozsudkom Okresného súdu Námestovo, zn. 6T/125/2018 zo dňa 13.06.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zn. 1To/60/2019 zo dňa 12.11.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.11.2019, odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že dňa 01.12.2017 v čase o 09:44 hod. v stave vylučujúcom spôsobilosť viedol osobné motorové vozidlo značky Volkswagen Touran, s evid. Číslo TS 336 BL po ceste II/520 v smere z mesta Trstená do obce Čimhová, kde bol pred rodinným domom č. XXX v obci Čimhová predpísaným spôsobom zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Trstená, kde počas kontroly sa podrobil dychovej skúške do elektronického merača zn. AlcoQuant 6020 plus, sériové číslo: A410037, ktorým mu bola dňa 01.12.2017 v čase o 09:52 hod. nameraná hodnota 0,93 mg/l alkoholu v dychu, za čo bol odsúdený podľa § 56 ods. 1, ods. 2, § 38 ods. 3 a § 36 písm. j) Trestného zákona na peňažný trest vo výmere 500,- Eur a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd mu stanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 21 dní. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, § 38 ods. 3 a § 36 písm. j) Trestného zákona súd mu uložil tiež trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere dva roky. Služobný pomer žalobcu sa v zmysle § 260 ods. 2 druhá veta zákona č. 35/2019 Z. z. skončí dňom doručenia tohto rozhodnutia. Z odôvodnenia vyplýva, že pri skúmaní, že na prepustenie príslušníka zo služobného pomeru v zmysle § 258 ods. 1 písm. l) zákona č. 35/2019 Z. z. je potrebné naplnenie podmienky právoplatného odsúdenia za úmyselný trestný čin, bolo nepochybné

preukázané, že v predmetnom prípade bol príslušník (žalobca) právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin - prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. So zahladením odsúdenia nezanikajú ani ďalšie účinky spojené s uloženým, ale zahladeným trestom, ako je napr. strata vážnosti v spoločnosti, keď účelom uloženého trestu je v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona okrem iného aj spoločenské odsúdenie páchatel'a, ktorý je naplnený už právoplatným uložením trestu, pričom jeho vykonaním a následným zahladením tieto účinky nezanikajú a nie sú ani automaticky reparované. Zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia právne zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, ale nie aj samá skutočnosť, že páchatel' spáchal trestný čin (R 7/1975). Teda vykonanie trestu nemá žiaden vplyv na skutočnosť, že príslušník sa dopustil konania, ktoré je úmyselným trestným činom, pretože vykonaním trestov sa zahladzujú odsúdenia, nie však konanie, ktorého sa príslušník preukázateľne dopustil a fikcia, v zmysle ktorej sa na páchatel'a hľadí, akoby nebol odsúdený, nelikviduje samotný fakt spáchania činu, nebráni tomu, aby oprávnený orgán pri hodnotení, či sú splnené podmienky na prepustenie zo služobného pomeru (v zmysle § 258 ods. 1 písm. l) zákona č. 35/2019 Z. z.) prizeral na skutočnosť, že odsúdený spáchal úmyselný trestný čin, a aby z toho vyvodil príslušné závery z hľadiska, že prepustenie zo služobného pomeru je jedným zo zákonom predpokladaných spôsobov skončenia služobného vzťahu príslušníka voči štátu, ktorý nemá povahu sankcie, ale je následkom určitého správania príslušníka, ktoré zákon definuje ako nezlučiteľné s ďalším trvaním služobného pomeru. Zahladením odsúdenia sa na skutočnosti, že príslušník bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin, nič nemení, teda argumentácia príslušníka nemá žiaden právny význam. Právne významné je výlučne to, že bol právoplatne odsúdený za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. Uviedol v ňom, že sa nestotožňuje s výkladom a aplikáciou ustanovení § 34 a § 93 Trestného zákona v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ktorých hodnotenie malo podľa jeho názoru jediný a podstatný vplyv a súvislosť na aplikovanie § 258 ods. 1 písm. l) zákona č. 35/2019 Z. z. a tým aj na vydanie rozhodnutia o jeho prepustení zo služobného pomeru. Namietal, že na prepustenie zo služobného pomeru nie je možné § 34 Trestného zákona aplikovať, pretože riaditeľ nemá pôsobnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdov v konaní týkajúcom sa služobného pomeru. Ustanovenia § 34 Trestného zákona sú zásadami pri ukladaní sankcií v trestnom konaní. Konanie o prepustení ozbrojeného príslušníka finančnej správy nie je trestným konaním a tiež sankcia za prečin už bola uložená a prepustenie nie je sankciou. Za spáchaný prečin mu boli udelené sankcie zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere dva roky a peňažný trest vo výmere 500,- Eur. Vzhľadom na to, že sankcie boli vykonané, náhradný trest - odňatie slobody, sa stal irelevantný. V zmysle § 92 ods. 2 Trestného zákona tieto tresty boli zahladené ich vykonaním. Odvolateľ sa nestotožnil s výkladom riaditeľa colného úradu, že zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia právne zaniká iba skutočnosť odsúdenia, ale nie sama skutočnosť, že páchatel' spáchal trestný čin, keď toto je účelovo vysvetlené tak, aby bolo aplikovateľné na podmienky § 258 ods. 1 písm. l) zákona č. 35/2019 Z. z.. Aplikácia rozsudku R 7/1975 je neakceptovateľná na zdôvodnenie správnosti uplatnenia § 258 ods. 1 písm. l) zákona č. 35/2019 Z. z.. Vzhľadom na to, že nebol odsúdený, rozhodnutie o prepustení nemohlo byť vydané a konanie o prepustení nemalo byť ani začaté. Navrhol preto napadnuté rozhodnutie riaditeľa colného úradu zrušiť v plnom rozsahu. V doplnení odvolania zo dňa 21.01.2020 uviedol, že jediným úmyslom na jeho strane bolo eliminovať svoje zdravotné problémy užitím liečiv, ktoré užíval na odporúčania lekárov a bez vedomosti o tom, že obsahujú návykovú látku - alkohol. Obsah alkoholu nebol uvedený na balení lieku „Tinctura Amara“, takže o zložení lieku nemal vedomosť. Navrhol zrušiť napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Žilina zo dňa 30.12.2019 s tým, aby žalovaný nahradil žalobcovi trovy konania v celom rozsahu.

3. Na základe tohto odvolania vo veci rozhodol žalovaný, ktorý rozhodnutím generálneho riaditeľa sekcie colnej č. 99453/2020 zo dňa 21.02.2020 podľa § 294 ods. 4 zákona č. 35/2019 Z. z. odvolanie žalobcu (ozbrojeného príslušníka finančnej správy, ktorého služobný pomer skončil dňom 31.12.2019) zamietol a odvolaním napadnuté rozhodnutie riaditeľa colného úradu, Colný úrad Žilina č. 696568/2019 zo dňa 30.12.2019 potvrdil. Z odôvodnenia okrem iného vyplýva, že zaplatenie peňažného trestu a vykonanie trestu zákazu činnosti s účinkami zahľadania odsúdenia nemožno považovať za skutočnosť, ktorá podmienku bezúhonnosti príslušníka finančnej správy nahrádza (pozri rozsudok NS SR sp. zn. 6Sžo 21/2008). Odvolateľ (žalobca) ako príslušník finančnej správy musí preukazovať bezúhonnosť v zmysle zákona č. 35/2019 Z. z. po celú dobu štátnej služby, pričom odvolateľ svojim protiprávnym konaním zakladajúcim subjektívnu stránku trestného činu podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, ustanovenia § 84 ods. 1 písm. a) a § 84 ods. 7 zákona č. 35/2019 Z. z. porušil, nakoľko okamihom

nadobudnutia právoplatnosti trestného rozsudku dňa 12.11.2019, prestal spĺňať zákonom požadované vlastnosti na výkon povolania, aj napriek tomu, že peňažný trest uhradil dňa 10.12.2019 a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vykonal dňa 01.12.2019. Odvolateľ opomenul, že zahľadene odsúdenia spojené so zákonnou fikciou neodsúdenia neznamená zánik všetkých nepriaznivých účinkov spojených s odsúdením, keďže tieto nemožno obmedzovať výlučne na skutočnosť, že vo výpise z registra trestov sa zahladené odsúdenia neuvádzajú. Existencia odsudzujúceho rozhodnutia totiž uplatnením fikcie neodsúdenia nezaniká, pričom trest, ktorý odvolateľ vykonal a ktorý mu bol zahladený, má stále platný právny základ v odsudzujúcom rozhodnutí. Zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia právne zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, ale nie aj sama skutočnosť, že páchatel' trestný čin spáchal. Posudzovanie splnenia podmienok bezúhonnosti príslušníka finančnej správy a skutočnosti, že príslušník finančnej správy bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin sú dve samostatné skutočnosti, s ktorými zákon č. 35/2019 Z. z. spája odlišné právne následky. Splnenie podmienky bezúhonnosti je jednou zo základných podmienok pre prijatie do služobného pomeru (§ 84) a skutočnosť, že bol príslušník finančnej správy právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin je samostatným obligatórnym dôvodom na prepustenie príslušníka finančnej správy zo služobného pomeru. Skončenie služobného pomeru príslušníka finančnej správy prepustením je možné len z dôvodov taxatívne vymedzených v § 258 ods. 1 a 2 zákona č. 35/2019 Z. z., pričom odsek 1 tohto ustanovenia stanovuje obligatórne dôvody pre prepustenie príslušníka finančnej správy, kedy nadriadený po zistení niektorého zo zákonom stanovených dôvodov má právnu povinnosť rozhodnúť o prepustení. Zákon č. 35/2019 Z. z. kladie na príslušníkov finančnej správy vyššie nároky profesionálneho a morálneho charakteru pre výkon služby, ktorých porušenie nekompromisne sankcionuje, čo v konečnom dôsledku znamená, že vo vzťahu k plneniu služobných povinností vyžaduje striktné dodržiavanie svojich ustanovení, prísnejších než iné zákony.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote správnu žalobu žalobca. Poukázal na článok 3 a 7 zákona č. 35/2019 Z. z., ustanovenie § 84 ods. 1 písm. a), § 84 ods. 2, ods. 3, 7, 8 písm. d), § 255 písm. c), § 258 ods. 1 písm. l) a § 260 ods. 2 zákona č. 35/2019 Z. z. s tým, že týmito ustanoveniami sa správny orgán dostatočne neriadil. Namietal, že ustanovenie § 258 ods. 1 písm. l) zákona č. 35/2019 Z. z. nemožno vykladať izolovane bez kontextu s ďalšími (vyššie uvedenými ustanoveniami citovaného zákona) a teda na prepustenie príslušníka finančnej správy zo služobného pomeru je potrebné nielen to, že spáchal trestný čin, ale zároveň sa vyžaduje, aby odsúdenie za trestný čin nebolo v čase prepustenia zo služobného pomeru zahladené. Za kľúčový v danej právnej veci považuje žalobca výklad ustanovenia § 84 ods. 3 prvá a druhá veta zákona č. 35/2019 Z. z., z ktorého možno a contrario prijať záver, že za bezúhonného sa považuje každý, komu bolo zahladené odsúdenie za úmyselný trestný čin, okrem trestného činu korupcie a trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa resp. obzvlášť závažného trestného činu, pri ktorých aj po ich zahlodení sa občan nepovažuje za bezúhonného a ako taký nespĺňa podmienku prijatia do služobného pomeru podľa § 84 ods. 1 písm. a) a v danej veci § 84 ods. 2 zákona č. 35/2019 Z. z.. Jednou z podmienok prijatia do služobného pomeru je aj podmienka bezúhonnosti podľa § 84 ods. 1 písm. a) resp. § 84 ods. 2. Ak uvedené platí pre prijatie do služobného pomeru, rovnako to platí aj pre prepustenie zo služobného pomeru. Ak žalobca bol v čase vydania rozhodnutia o prepustení zo služobného pomeru podľa ustanovenia § 260 ods. 2 druhá veta z dôvodu uvedeného v ustanovení § 251 ods. 1 písm. l) zákona č. 35/2019 Z. z. bezúhonný, nemožno ho prepustiť, pretože naďalej spĺňa všetky podmienky (aj podmienku bezúhonnosti) pre ďalší výkon štátnej služby. Záverom žalovaného, podľa ktorého okamihom nadobudnutia právoplatnosti trestného rozsudku dňa 12.11.2019 žalobca prestal spĺňať zákonom požadované vlastnosti na výkon povolania, aj napriek tomu, že peňažný trest uhradil dňa 10.12.2019 a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vykonal dňa 01.12.2019 nemožno prisvedčiť, pretože podstatné je, či spĺňal podmienku bezúhonnosti v čase rozhodovania o prepustení zo služobného pomeru a v danej veci možno prijať jednoznačný záver, že v čase rozhodovania o prepustení bol žalobcovi trest vykonaním zahladený a teda v čase rozhodovania o prepustení žalobca spĺňal podmienku bezúhonnosti. Poukázal tiež na skutočnosť, že oprávnený orgán disciplinárne konanie na základe návrhu bezprostredne nadriadeného disciplinárne konanie vo veci podozrenia z disciplinárneho previnenia podľa § 44 ods. 3 písm. g) zákona č. 200/1998 Z. z. rozhodnutím č. 681175/2019-6037 zo dňa 16.12.2019 zastavil. Podozrenie z disciplinárneho previnenia nebolo prejednané a nebolo uložené žiadne disciplinárne opatrenie, pričom žalobca má za to, že ak by platilo, čo uvádza žalovaný v citovanej časti odôvodnenia rozhodnutia, bolo by potrebné nielen viesť disciplinárne konanie (zahájené 22.12.2017) a vydať rozhodnutie, ale pri naplnení znakov skutkovej podstaty pre prepustenie takého colníka aj prepustiť zo služobného pomeru. Žalovaný však vo veci disciplinárneho opatrenia nijako nerozhodol, to znamená, že žalobca nebol disciplinárne stíhaný,

nadriadeným je hodnotený kladne, poberal za vzorný výkon štátnej služby finančné odmeny a i napriek tomu bol zo strany žalovaného prepustený, a to bez zákonného dôvodu.

5. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným správneému súdu dňa 23.10.2020. Zdôraznil, že z hľadiska prípustnosti prepustenia zo služobného pomeru je rozhodujúce to, či existuje odsudzujúce rozhodnutie a či toto odsudzujúce rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Existencia odsudzujúceho rozhodnutia uplatnením fikcie neodsúdenia nezaniká, pričom trest, ktorý odsúdený vykonal a ktorý bol odsúdenému zahladený, má stále platný právny základ v odsudzujúcom rozhodnutí. Zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia právne zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, ale nie aj samá skutočnosť, že páchateľ spáchal trestný čin (R 7/1975). Fikcia, v zmysle ktorej sa na páchateľa hľadí, akoby nebol odsúdený, nelikviduje samotný fakt spáchania činu. Vychádzajúc z už uvedeného, možno bez akýchkoľvek pochybností konštatovať, že zahladením odsúdenia nedochádza k odstráneniu všetkých nepriaznivých účinkov spojených s odsúdením, a teda podľa názoru žalovaného ani k nemožnosti aplikovať § 258 ods. 1 písm. l) zákona č. 35/2019 Z. z.. Splnenie podmienky bezúhonnosti ako podmienky pre prijatie o služobného pomeru a skutočnosť, že žalobca ako príslušník finančnej správy bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin počas trvania jeho služobného pomeru, sú dve navzájom odlišné právne skutočnosti, s ktorými zákon spája rozdielne právne následky. Skutočnosť zahladienia odsúdenia, na ktoré žalobca poukazuje, keď v jeho prípade nejde o odsúdenie za obzvlášť závažný zločin, trestný čin korupcie a trestný čin zneužitia právomoci verejného činiteľa, je úplne irelevantná vo vzťahu k existencii zákonného dôvodu na prepustenie zo služobného pomeru, ktorý upravuje § 258 ods. 1 písm. l) zákona č. 35/2019 Z. z.. Zákonnosť postupu nadriadeného upraveného v § 258 ods. 1 písm. l) zákona č. 35/2019 Z. z. nemôže ovplyvniť skutočnosť, že žalobca súdom uložené tresty v čase vydania rozhodnutia o jeho prepustení zo služobného pomeru už vykonal, a teda z hľadiska trestného zákona sa na neho má hľadieť, že je bezúhonný. Ku skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru v zmysle zákona č. 55/2017 Z. z. dochádza ex legge splnením zákonných podmienok bez pričinenia a konania služobného úradu a bez ohľadu na skutočnosť, či dotknutý štátny zamestnanec v čase skončenia jeho štátnozamestnaneckého pomeru súdom uložený trest už vykonal, alebo nie, t.j. či v jeho prípade bolo odsúdenie v tom čase zahladené. Je zrejmé, že úmysel zákonodarcu postihnúť štátneho zamestnanca „civila“ v prípade, ak je tento právoplatne uznaný vinným zo spáchania úmyselného trestného činu a z tohto dôvodu jeho štátnozamestnanecký pomer automaticky bez ďalšieho skončí zo zákona, nemôže byť z hľadiska relevancie postihu iný v prípadoch, ak sa v totožnej situácii ocitne iný štátny zamestnanec, ktorým je navyše ozbrojený príslušník finančnej správy. Žalobca sa svojim konaním dopustil porušenia ustanovení zákona č. 35/2019 Z. z., spáchaním prečinu s úmyselným zavinením, čo malo za následok jeho prepustenie zo služobného pomeru, ktoré bolo realizované v súlade so zákonom a je plne dôvodné. Žalovaný je toho názoru, že napadnuté rozhodnutie ako i jemu predchádzajúce rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Žilina boli vydané v súlade so zákonom, na základe správne a dostatočne zisteného stavu veci a preto navrhol žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť v zmysle § 190 SSP.

6. Žalobca k vyjadreniu žalovaného repliku nepodal.

7. Krajský súd v Žiline prejednal vec bez nariadenia pojednávania za splnenia procesných podmienok stanovených v § 107 ods. 1 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok, SSP) a contrario v spojení s § 137 ods. 4 SSP, pričom rozsudok bol verejne vyhlásený Krajským súdom v Žiline dňa 28.07.2021.

8. Krajský súd v Žiline preskúmal napadnuté rozhodnutie v zmysle § 177 a nasl. SSP v medziach žalobných bodov (§ 134 ods. 1, § 183 SSP) a zistil, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom, a preto žalobu postupom podľa § 190 SSP zamietol z nasledovných dôvodov:

9. Podľa § 135 ods. 1 SSP na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

Podľa § 190 SSP ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

Podľa § 255 ods. 1 písm. c) zákona č. 35/2019 Z. z. o finančnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 35/2019 Z. z.) služobný pomer sa skončí prepustením.

Podľa § 258 ods. 1 písm. l) citovaného zákona nadriadený prepustí príslušníka finančnej správy zo služobného pomeru, ak bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin.

Podľa § 260 ods. 1 veta prvá citovaného zákona rozhodnutie o prepustení musí byť vyhotovené písomne a musí v ňom byť uvedený dôvod prepustenia so skutočnosťami, ktoré ho zakladajú.

Podľa § 260 ods. 2 veta druhá citovaného zákona ak ide o prepustenie príslušníka finančnej správy zo služobného pomeru z dôvodov uvedených v § 258 ods. 1 písm. g) až r), služobný pomer príslušníka finančníka správy sa skončí dňom doručenia rozhodnutia o prepustení.

Podľa § 278 písm. a) citovaného zákona konaním vo veciach služobného pomeru je konanie, v ktorom sa rozhoduje o vzniku, zmene alebo zániku služobného pomeru.

Podľa § 279 citovaného zákona účastníkom konania je príslušník finančnej správy, bývalý príslušník finančnej správy alebo pozostalí príslušníka finančnej správy podľa § 306, ak sa má konať o jeho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach, ako aj iná osoba, ak tak ustanovujú osobitné predpisy.

Podľa § 281 ods. 1 citovaného zákona oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne úplne zistený skutočný stav veci.

Podľa § 281 ods. 2 citovaného zákona oprávnený orgán pri posudzovaní veci objasňuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo v neprospech účastníka konania.

Podľa § 283 ods. 3 citovaného zákona ak sa konanie začína z podnetu oprávneného orgánu, je konanie začaté dňom, keď oprávnený orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon. Ak nejde o konanie vo veci služobného hodnotenia, a ukladania disciplinárneho opatrenia alebo prepustenia zo služobného pomeru z dôvodu podľa § 258 ods. 1 písm. j) alebo p), prvým úkonom oprávneného orgánu voči účastníkovi konania je oznámenie rozhodnutia; na vydanie rozhodnutia sa primerane vzťahuje postup podľa § 281.

Podľa 9 Trestného zákona trestným činom je prečin a zločin.

Podľa § 10 ods. 1 písm. b) Trestného zákona prečin je úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.

Podľa § 15 písm. b) Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 17 Trestného zákona pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 92 ods. 2 Trestného zákona ak ide o odsúdenie na tresty uvedené v § 32 písm. b) až k) k zahladeniu dochádza ich vykonaním.

Podľa § 93 ods. 1 Trestného zákona, ak bolo odsúdenie zahladené, hľadí sa na páchatela, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

10. Predmetom preskúmania v posudzovanej veci bolo rozhodnutie žalovaného č. 99453/2020 zo dňa 21.02.2020, ktorý rozhodol o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu riaditeľa colného úradu, Colný úrad Žilina č. 696568/2019-6031 zo dňa 30.12.2019, ktorým bol žalobca podľa § 255 písm. c) a § 258 ods. 1 písm. l) zákona č. 35/2019 Z. z. ako ozbrojený príslušník finančnej správy, osobné číslo: 17716, v stálej štátnej službe, vo funkcii referent mobilného dohľadu v 1. platovej triede, Colného úradu Žilina, miesto výkonu štátnej služby Trstená, prepustený zo služobného pomeru, pretože bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin.

11. Z obsahu administratívneho spisu mal správny súd preukázané, že žalobca bol rozsudkom Okresného súdu Námestovo č. k. 6T/125/2018-190 zo dňa 13.06.2019 uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 01.12.2017 v čase o 09:44 hod. v stave vylučujúcom spôsobilosť viedol osobné motorové vozidlo značky Volkswagen Touran, s evidenčnými číslami TS 336 BL po ceste II/520 v smere z mesta Trstená do obce Čimhová, kde bol pred rodinným domom č. XXX v obci Čimhová predpísaným spôsobom zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Trstená, kde počas kontroly sa podrobil dychovej skúške do elektronického merača značky AlcoQuant 6020 plus, sériové číslo: A410037, ktorým mu bola dňa 01.12.2017 v čase o 09:52 hod. nameraná hodnota 0,93 mg/l alkoholu v dychu. Za to bol odsúdený podľa § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona na peňažný trest vo výmere 500,- Eur a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd mu ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 21 dní. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona mu súd uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere dva roky. Odvolanie žalobcu proti citovanému rozsudku bolo uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/60/2019-289 zo dňa 12.11.2019 zamietnuté ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku.

12. Skutkové zistenia, ku ktorým dospeli správne orgány oboch stupňov vychádzajú z dôkazov, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise a na ich základe správne orgány dospeli k správnym právnym záverom. Pokiaľ žalobca v žalobe namietal, že ustanovenie § 258 ods. 1 písm. l) zákona č. 35/2019 Z. z. nemožno vykladať izolovane bez kontextu s ďalšími ustanoveniami zákona č. 35/2019 Z. z., ktoré citoval, a teda na prepustenie príslušníka finančnej správy zo služobného pomeru je potrebné nielen to, aby spáchal trestný čin, ale zároveň sa vyžaduje, aby odsúdenie za trestný čin nebolo v čase prepustenia zo služobného pomeru zahladené, správny súd vyhodnotil túto námietku ako nedôvodnú. Ustanovenie § 258 ods. 1 písm. l) zákona č. 35/2019 Z. z. stanovuje na prepustenie príslušníka finančnej správy zo služobného pomeru len jedinú podmienku, a to právoplatné odsúdenie za úmyselný trestný čin, ktorá bola v posudzovanom prípade naplnená horeuvedeným právoplatným odsúdením žalobcu za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/125/2018 zo dňa 13.06.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.11.2019 po tom, ako Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 1To/60/2019 zo dňa 12.11.2019 odvolanie žalobcu zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku. Žiadna ďalšia podmienka, aby odsúdenie za trestný čin nebolo v čase prepustenia zo služobného pomeru zahladené, nie je v ustanovení § 258 ods. 1 písm. l) a ani v inom ustanovení zákona č. 35/2019 Z. z. stanovená. Analógia s prijatím občana do služobného pomeru podľa § 87 ods. 8 písm. d) zákona č. 35/2019 Z. z., na ktorú poukázal žalobca, kde je jedinou z podmienok prijatia do služobného pomeru bezúhonnosť, nie je vo vzťahu k ustanoveniu § 258 ods. 1 písm. l) daná. Názor žalobcu, že ak bol v čase vydania rozhodnutia o prepustení zo služobného pomeru podľa ustanovenia § 260 ods. 2 druhá veta z dôvodu uvedeného v ustanovení § 251 ods. 1 písm. l) zákona č. 35/2019 Z. z. bezúhonný, nemožno ho prepustiť, pretože naďalej spĺňa všetky podmienky (aj podmienku bezúhonnosti) pre ďalší výkon štátnej služby, je mylný a nemá oporu v zákone. Správny súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že v prípade, že bol príslušník finančnej správy počas trvania jeho služobného pomeru právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin, nadriadený ho v zmysle § 258 ods. 1 písm. l) zákona č. 35/2019 Z. z. musí prepustiť zo služobného pomeru, pričom ide o obligatórny zákonný postup a nadriadenému nie je v tejto súvislosti ponechaná možnosť aplikovať správnu úvahu, považuje ho za správny a zdôrazňuje, že dôvody prepustenia zo služobného pomeru uvedené v § 258 zákona č. 35/2019 Z. z. majú obligatórny charakter. Z hľadiska prípustnosti prepustenia zo služobného

pomeru podľa § 258 ods. 1 písm. l) zákona č. 35/2019 Z. z. je rozhodujúce iba to, či existujúce odsudzujúce rozhodnutie a či toto odsudzujúce rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Správne žalovaný konštatoval, že existencia odsudzujúceho rozhodnutia uplatnením fikcie neodsúdenia nezaniká, pričom trest, ktorý odsúdený vykonal a ktorý bol odsúdenému zahladený, má stále platný právny základ v odsudzujúcom rozhodnutí. Správny súd sa v celom rozsahu stotožňuje aj so záverom žalovaného, že zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia právne zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, ale nie aj samá skutočnosť, že páchatel spáchal trestný čin. Fikcia, v zmysle ktorej sa na páchatel'a hľadí, akoby nebol odsúdený, neznamena, že nespáchal trestný čin, za ktorý bol právoplatne odsúdený. Skutočnosť zahladienia odsúdenia, na ktorú žalobca poukazuje s tvrdením, že v jeho prípade nejde o odsúdenie za obzvlášť závažný zločin, trestný čin korupcie a trestný čin zneužitia právomoci verejného činiteľa, je irelevantná vo vzťahu k existencii zákonného dôvodu na prepustenie zo služobného pomeru, ktorý upravuje § 258 ods. 1 písm. l) zákona č. 35/2019 Z. z.. Pre postup v zmysle § 258 ods. 1 písm. l) zákona č. 35/2019 Z. z. je irelevantná skutočnosť, že žalobca súdom uložené tresty v čase vydania rozhodnutia o jeho prepustení zo služobného pomeru už vykonal, a teda z hľadiska trestného zákona sa na neho má hľadieť, že je bezúhonný. Zákon č. 35/2019 Z. z. v ustanovení § 258 ods. 1 písm. l) striktne stanovuje, že nadriadený prepustí príslušníka finančnej správy zo služobného pomeru, ak bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin, pričom nadriadený nemá povinnosť bližšie preskúmať, či právoplatné odsúdenie žalobcu za úmyselný trestný čin bolo alebo nebolo zahladené. Tvrdenie žalobcu, že v čase rozhodovania o prepustení mu bol trest vykonaním zahladený, a teda v čase rozhodovania o prepustení žalobca spĺňal podmienku bezúhonnosti, je v posudzovanom prípade irelevantné.

13. Správny súd nemohol vyhodnotiť ako dôvodnú ani námietku žalobcu, že oprávnený orgán disciplinárne konanie na základe návrhu bezprostredne nadriadeného vo veci podozrenia z disciplinárneho previnenia podľa § 44 ods. 3 písm. g) zákona č. 200/1998 Z. z. rozhodnutím č. 681175/2019-6037 zo dňa 16.12.2019 zastavil. Z rozhodnutia riaditeľa Colného úradu Žilina č. 681175/2019-6037 zo dňa 16.12.2019 mal správny súd preukázané, že disciplinárne konanie žalobcu pre podozrenie z disciplinárneho previnenia podľa § 44 ods. 3 písm. g) zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov bolo zastavené, lebo trestná zodpovednosť za disciplinárne previnenie zanikla uplynutím jedného roka odo dňa jeho spáchania (01.12.2017), t.j. zánik zodpovednosti nastal 01.12.2018 a uplatnila sa preklúzia, teda uplatnil sa zákonný dôvod podľa § 228 písm. a) zákona č. 200/1998 Z. z. na zastavenie disciplinárneho konania. Skutočnosť, že žalovaný v disciplinárnom konaní nijako nerozhodol, nemá vplyv na naplnenie zákonných predpokladov uvedených v ustanovení § 258 ods. 1 písm. l) zákona č. 35/2019 Z. z.. Disciplinárne konanie začaté voči žalobcovi z dôvodu podozrenia z disciplinárneho previnenia a konanie vo veci prepustenia z dôvodu právoplatného odsúdenia za úmyselný trestný čin sú samostatné konania. Dôvod, pre ktorý nadriadený začal v prípade žalobcu disciplinárne konanie bolo konanie žalobcu, ktorým sa stal podozrivý z porušenia služobnej disciplíny, pričom dôvodom na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru bola skutočnosť, že žalobca bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin.

14. Keďže po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia a predchádzajúceho konania správny súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného ako i prvostupňového správneho orgánu je v súlade so zákonom, vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, má požadované formálne i obsahové náležitosti a je riadne odôvodnené, pričom žalovaný vec správne právne posúdil, náležite sa vysporiadal aj s odvolacími námietkami žalobcu, žalobu ako nedôvodnú v súlade s § 190 SSP zamietol.

15. O náhrade trov konania súd rozhodol pri aplikácii § 167 ods. 1 SSP, § 168 SSP za použitia § 175 SSP. Nakoľko žalobca nebol úspešný v konaní, nemá ani právo na náhradu trov konania. Rovnako súd nepriznal právo na náhradu trov konania žalovanému pri aplikácii § 168 SSP a contrario, nakoľko neboli splnené podmienky na náhradu trov konania.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ak to zákon pripúšťa (439, 440 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu, ktorá sa podáva na krajskom súde, ktorý

napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.